

Sygn. akt II K 672/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Rafał Nalepa

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kotala

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2019 roku na rozprawie sprawy

W. B. (1)

s. S. i W. z domu C.

ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 sierpnia 2018 r. o godz. 14:10 w m. (...), gm. W., pow. (...), woj. (...), będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu: 1,28 mg/l o godz. 14:55 (alkosensor) oraz 2,50 ‰ o godz. 15:40, 2,44 ‰ o godz. 16:15, 2,37 ‰ o godz. 16:45 alkoholu etylowego we krwi kierował samochodem osobowym marki P. (...) o nr rej. (...), czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

orzeka:

1. oskarżonego W. B. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art.178a§1 kk wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej dziennej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;
2. na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 43a§2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięciu tysięcy) złotych;
4. na podstawie art. 63§4 kk na poczet orzeczonego zakazu zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 28 sierpnia 2018 roku;
5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 258,10 (dwustu pięćdziesięciu ośmiu złotych, dziesięciu groszy) tytułem zwrotu wydatków postępowania oraz wymierza mu opłatę w kwocie 200 (dwustu) złotych.

UZASADNIENIE

W dniu 28 sierpnia 2018 r. około 14:10 funkcjonariusze WRD w P. T. K. i G. O. przyjechali do miejscowości P.nr (...)w Gminie W., gdzie doszło do zdarzenia drogowego w przebiegu którego kierujący samochodem P. o nr rej (...) zjechał na południowe pobocze i uderzył w betonowy przepust melioracyjny. Na miejscu funkcjonariusze zastali

kierującego, którym okazał się oskarżony W. B. (1). Został przez nich o 14:55 zbadany urządzeniem Alcosensor z wynikiem 1,28 mg/l. Od oskarżonego pobrano trzykrotnie krew. W próbce z 15:40 stwierdzono stężenie alkoholu etylowego - 2,50 promila, z 16:15 stwierdzono stężenie alkoholu etylowego – 2,44 promila, z 16: stwierdzono stężenie alkoholu etylowego – 2,44 promila. Podczas pobierania krwi oskarżony mówił niewyraźnie, nie potrafił wykonać próby „palec- nos”, nie był w stanie podpisać protokołów pobrania krwi.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 61v , notatka urzędowa – k. 1, szkic- k. 5, protokół oględzin pojazdu – k. 6 - 7, protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu – k. 2, protokoły pobrania krwi –k.13,16,19 , analiza chemiczna krwi –k. 12,15,18)

W. B. (1) ukończył 39 lat. Żonaty. Na utrzymaniu ma dwoje dzieci w wieku 13 i 15 lat. Z zawodu technik drzewny. Prowadzi stolarnię uzyskując z tej działalności dochód w wysokości 1500 złotych miesięcznie. Nie był wcześniej karany za przestępstwo. Ma dom jednorodzinny w P..

(dowód: informacje podane przez oskarżonego do protokołu -k. 61, karta karna - k 10)

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że pokłócił się z żoną, wypił i wsiadł. Miał przejechać 500 m a przejechał 300 m po czym wjechał do rowu. Wnosił o łagodny wymiar kary, potem o warunkowe umorzenie postępowania, gdyż prawo jazdy jest mu niezbędne do prowadzenia działalności gospodarczej, ponieważ często montuje meble u klientów. Żona od stycznia nie pracuje. Wozi matkę na rehabilitację do W. i syna, dwa razy na treningi piłkarskie do W.. Żona ma prawo jazdy, ale nie jeździ samochodem (k. 61 v).

Sąd pozytywnie ocenił zebrany w sprawie materiał dowodowy. Nie budzi on wątpliwości ani co do faktu kierowania przez oskarżonego samochodem na drodze publicznej pod wpływem alkoholu, ani też co do wysokości stężenia alkoholu w jego organizmie. Zasadniczym dowodem sprawstwa oskarżonego jest przede wszystkim niekwestionowany przez strony w toku postępowania protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego, którym zbadano oskarżonego bezpośrednio po zatrzymaniu oraz wyniki analizy chemicznej pobranej od oskarżonego krwi. Wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do winy potwierdzają spożywanie przez niego alkoholu przed zatrzymaniem go, korespondując z wynikami użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu i ekspertyzami kryminalistycznymi . Oskarżony nie zgłaszał uwag ani zastrzeżeń co do sposobu, ani wyniku badania, nie żądał też ponownych badań krwi.

Sąd uznał zatem za nie budzące wątpliwości, iż taki, a nie inny wynik tych badań spowodowany był spożywaniem przez oskarżonego alkoholu zanim został zatrzymany.

Oskarżony przyznał również, iż kierując samochodem zjechał z jezdni i przemieścił się do rowu, co było wynikiem nadmiernego spożycia alkoholu i obniżenia wydolności psychofizycznej, a nie wywołane sytuacją drogową. Relacje te konweniują z notatką urzędową, protokołem oględzin samochodu i szkicem z miejsca zdarzenia.

Zarówno wyjaśnienia oskarżonego, jak i pozostały ujawniony materiał dowodowy uznano więc za wiarygodny.

Art. 178 a § 1 kk przewiduje min., iż podlega karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym.

Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art. 115 § 16 kk przyjmujący, iż zachodzi on, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony niewątpliwie spożywał przed rozpoczęciem jazdy alkohol i w związku z tym znajdował się w stanie nietrzeźwości. Swoim zachowaniem zrealizował znamiona zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 1 kk.

Przy wyborze rodzaju i rozmiaru kary, jak również przy orzekaniu o rozmiarze środka karnego Sąd baczyl, by byly one adekwatne do okolicznosci sprawy, zwlaszcza do stopnia naruszenia przez oskarzonego zasady trzezwosci uczestnikow ruchu drogowego. Przy wymiarze kary na niekorzyść oskarzonego przyjeto bardzo wysoki stopien intoksykacji alkoholowej jego organizmu, ktory przekroczyl az pieciokrotnie ustawowy próg 0,25 mg/l, ktory decyduje o zakwalifikowaniu czynu sprawcy prowadzacego pojazd po spozyciu alkoholu, jako zabronionego przez Kodeks Karny, a nie Kodeks Wykroczen. Nie chodzi tu o liczby, ale o prostą zasade, im wiekszy stopien „pijanstwa” tym mniejsza kontrola nad samochodem. Wedlug danych Agencji Rozwiazywania Problemow Alkoholowych w przypadku stężenia alkoholu na poziomie ponad 2 promili powoduje senność, znaczne obnizenie kontroli zachowania i poruszania sie (por. takze Bohdan Woronowicz „Bez tajemnic i uzaleznieniach i ich leczeniu” Instytut Psychiatrii i Neurologii w Warszawie 2003 r.). Takie objawy wystepowaly u oskarzonego jeszcze dwie godziny po zdarzeniu co obrazuja protokoly pobrania od niego krwi. Spozywajac tak znaczna ilosc alkoholu oskarzony, jako osoba normalna psychicznie i doswiadczona zyciowo mógł i powinien przewidziec jakie bedzie to nioslo konsekwencje dla jego zdolnosci do kierowania pojazdem. Takie postepowanie cechuje wysoki stopien winy, skoro od wielu lat w massmediach prowadzone sa liczne akcje edukacyjne ukazujace szkodliwe skutki prowadzenia pojazdu pod wplywem alkoholu a kazdy incydent z tego gatunku jest szeroko opisywany/pokazywany i pietnowany.

Oskarzony poruszal sie w niebezpieczny sposob na drodze w terenie zabudowanym, po ujechaniu zaledwie 300m wjechal do rowu i uderzyl w betonowy przepust, co bylo konsekwencja znacznej intoksykacji alkoholowej jego organizmu. Nie moze wiec odciagac go to, ze ujechal tak krutki odcinek, skoro z uwagi na opilstwo nie byl stanie utrzymac sie pomiedzy krawedziami drogi. Zakończenie jazdy nie wynikalo ze swiadomej decyzji oskarzonego z refleksji, iz nie powinien dalej prowadzic w takim stanie, co z fizycznej niemozliwosci jej kontynuowania. Nie mozna tez powiedziec, ze jazda wiejska droga jest mniej niebezpieczna niz miejska. Doświadczenie sędziowskie pokazuje, iz na terenach wiejskich, slabo skomunikowanych, bez autobusow, wystepuje wzmozony ruch pieszy, rowerowy. Zdarza sie tez ze mniejszy ruch pojazdow daje ulude bezpieczenstwa dzieciom, ktore bawią sie w poblizu drogi czy tez na asfalcie; oskarzony wjechal z impetem w przepust stanowiacy element wjazdu na posesze, co rowniez zwiekszalo ryzyko spotkania tam innego uczestnika ruchu. Zaledwie dwa dni przed drogowym „wyczynem” oskarzonego na szosie – 12 sierpnia 2018 r., nietrzezwy kierowca na terenie wiejskim w B. w powiecie (...), po ujechaniu - tak jak oskarzony - kilkuset metrów, potracil dwoje dzieci w tym jedno smiertelnie, co pokazuje, ze kierujacy pojazdami mechanicznymi w stanie upojenia sa niebezpieczni dla otoczenia na terenach wiejskich.

Na korzyść oskarzonego Sąd poczytal fakt, iz przyznal sie do popelnienia zarzucanego mu czynu oraz uprzednia niekaralnosc, ktora po zestawieniu z wiekiem wskazuje, iz przedmiotowy czyn stanwil jedynie epizod w dotychczasowym nienagannym zyciu oskarzonego.

Majac powyzsze na względzie sąd zdecydowal o wymierzeniu oskarzonemu kary grzywny w liczbie 100 stawek dziennych. Wysoki stopien winy, znaczny stopien nietrzezwosci oskarzonego, spowodowanie zagrozenia bezpieczenstwa w ruchu drogowym, ktore determinowaly wysoki stopien społecznej szkodliwosci zachowania W. B., wyrozniajac je na niekorzyść w stosunku do typowych „jazd w stanie nietrzezwosci” (z mniejszym promilazem i bez spowodowania kolizji), powodowaly, iz nie zachodzily w sprawie ustawowe przeslanki do warunkowego umorzenia postepowania karnego opisane w art. 66 § 1 kk. Sąd zdaje sobie sprawe, iz orzeczona kara i powiazany z nia zakaz prowadzenia pojazdow zakaz zaburzy funkcjonowanie zakladu stolarskiego oskarzonego i spowoduje, ze nie bedzie mógł podwozic syna na treningi a matki do lekarza, jednakze okolicznosci te sa typowym nastepstwem kazdego przypadku naruszenia zasady trzezwosci do przewidzenia zanim podejmie sie decyzje o kierowaniu pojazdem. Poza tym względy te nie maja charakteru priorytetowego przy ustalaniu rodzaju represji karnej za przestepstwo przeciwko bezpieczenstwu w komunikacji, gdyz sa nimi waga naruszonych regul ostrozności i stopien naruszenia oraz okolicznosci zwiazane z kierowaniem pojazdem (sposob jazdy) i skutki a te nie moga w zadnym wypadku przemawiac na korzyść oskarzonego, a wręcz go pogrązaja. Szczęśliwym zbiegiem okolicznosci uprawnienia do kierowania pojazdami posiada zona oskarzonego, ktora, jak wyjasnil W. B., nie ma pracy zarobkowej. Bedzie wiec mozliwym a wręcz koniecznym w takiej sytuacji, aby pomagala oskarzonemu w biznesie czy tez sprawunkach rodzinnych przejmujac role kierowcy.

Ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny sąd kierował się wskazaniami z art. 33 § 3 kk, biorąc pod uwagę osiągnięte przez oskarżonego zarobki, posiadanie na utrzymaniu dwójki dzieci oraz żony.

W przypadku skazania za przestępstwo z art. 178 a § 1 k sąd obowiązany jest w oparciu o treść art. 42 § 2 kk orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju. Rozważając kwestię rozmiaru i zakresu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych Sąd wziął pod uwagę, że pijani kierowcy są poważnym zagrożeniem na drogach. Postępowanie z tą kategorią nieodpowiedzialnych kierowców winna zatem cechować odpowiednia surowość, a najwłaściwszym narzędziem w ręku Sądu jest w tej mierze środek karny, o jakim mowa w art. 42 § 2 kk. Przy wymiarze powyższego środka karnego Sąd wziął pod uwagę te same okoliczności, które legły u podstaw wyboru rodzaju i rozmiaru kary. Dlatego też wymierzono oskarżonemu środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Co prawda jest to minimalny wymiar tego środka, jednak w ocenie Sądu z uwagi na to, że powoduje on wyeliminowanie oskarżonego z ruchu, zgodnie z wolą ustawodawcy, na okres aż 3 lat rodząc dodatkowo konieczność ponownego ubiegania się o uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami, jest on wystarczający do wdrożenia sprawy, aby przestrzegał zasady trzeźwości, kształtując jednocześnie potrzeby w zakresie świadomości prawnej społeczeństwa.

Marginesowo sąd zauważa, iż art. 182a § 1 kkw daje obecnie każdej osobie skazanej za czyn z art. 178a § 1 kk prawo ubiegania się, po upływie połowy okresu zakazu do jego modyfikacji poprzez zakaz prowadzenia pojazdów niewyposażonych w blokadę alkoholową.

Na podstawie art. art. 63 § 1 i 5 kk zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania na poczet kary grzywny a na podstawie 63 § 4 kk orzeczono o zaliczeniu oskarżonemu czasu zatrzymania prawa jazdy na poczet środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Na podstawie art. 43a § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego świadczenia pieniężne, obligatoryjna w przypadku sprawców czynów z art. 178 a § 1 kk w minimalnej wysokości 5.000 złotych.

Sąd w oparciu o art. 627 obciążył oskarżonego wydatkami w sprawie i wymierzył opłatę na podstawie art 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku , Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).